

5. gr.

Efnahagsbrotadeildin og viðkomandi lögreglustjóri geta, ef hagfelld þykir, gert samkomulag um að skipa rannsóknarhóp með starfsmönnum frá deildinni og viðkomandi lögregluumdæmi til að rannsaka mál sem deildin hefur yfirtekið.

6. gr.

Komi fram í máli, sem efnahagsbrotadeild rannsakar, upplýsingar um önnur ætluð refsiverð brot, sem ekki heyra undir verksvið deildarinnar, skal deildin allt að einu rannsaka þau, enda sé augljóslega hagfelldast að ljúka málinu í heild.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í 3. mgr. 5. gr. og 3. mgr. 8. gr. lögreglulaga nr. 90 13. júní 1996, öðlast gildi 1. júlí 1997.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 27. júní 1997.

Þorsteinn Pálsson.

Þorsteinn Geirsson.

20. júní 1997

Nr. 407

REGLUGERÐ um útflutning á kindakjöti.

I. KAFLI

Útflutningskylda framleiðenda og sláturleyfishafa.

1. gr.

Reglugerð þessi tekur til útflutnings á kindakjöti sem framleitt er á árinu 1997.

Eigendum sláturfjár, hvort sem þeir eru beingreiðsluhafar eða ekki, er skylt að taka þátt í útflutningi og sæta útflutningsuppgjöri fyrir framleiðslu sína árið 1997 í því hlutfalli sem landbúnaðarráðherra auglýsir fyrir 1. september 1997. Heimilt er að ákveða mismunandi hlutfall útflutnings fyrir dilkakjöt og fyrir kjöt af fullorðnu fé. Útflutningshlutfall skal reikna af allri framleiðslu viðkomandi aðila eftir gæðaflokkum, með þeim undantekningum sem reglugerð þessi kveður á um.

2. gr.

Sláturleyfishafi, sem tekur á móti sauðfé til slátrunar, er ábyrgur fyrir því að útflutningsskil eigenda þess sláturfjár er hann tekur við fari fram eftir ákvörðun ráðherra um útflutningshlutfall. Þó skal eiganda sláturfjár heimilt að gera samning við einn sláturleyfishafa um að annast allan útflutning fyrir sig þótt hann slátri einnig hjá öðrum sláturleyfishöfum. Slíkir samningar skulu miðast við að slátrað sé hjá þeim sláturleyfishafa sem samið er um útflutning við fyllilega útflutningsskyldu viðkomandi framleiðanda. Afrit af þeim samningi skal framleiðandi afhenda þeim sláturleyfishöfum sem hann óskar eftir að vera undanþeginn útflutningsskyldu hjá, eigi þeim að vera heimilt að taka við framleiðslu hans án útflutningsskyldu. Afrit skal einnig sent til Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

Sé innlegg eiganda sláturfjár, sem samið hefur við einn sláturleyfishafa um fullnustu útflutningsskyldu, minna hjá þessum sláturleyfishafa en nemur reiknaðri útflutningsskyldu, sbr. 4. gr., bera aðrir sláturleyfishafar, sem viðkomandi sláturfjáreigandi skiptir við, ábyrgð

á útflutningsskilum á því magni sem eftir stendur í réttu hlutfalli við slátrun sláturfjáreigandans hjá þeim.

Annist sláturleyfishafi slátrun án þess að sjá um sölu afurðanna, skal hann krefja eiganda sláturfjár um tryggingu fyrir útflutningsgjaldi sem eigandanum ber að greiða samkvæmt 7. gr., ella skal hann afhenda sláturleyfishafa það magn kjöts sem nemur útflutningsskyldu hans.

Sláturleyfishafa er skylt að tilkynna Framleiðsluráði landbúnaðarins um slátrun hvers mánaðar eigi síðar en 10. næsta mánaðar. Í tilkynningunni skal koma fram hver sé eigandi sláturfjár, fjöldi þess, magn í kg og skipting í gæðaflokka ásamt upplýsingum um hvort sláturleyfishafi annist sölu afurða eða ekki, samkvæmt nánari reglum sem Framleiðsluráð landbúnaðarins setur.

Lokauppgjör á beingreiðslum almanaksárið 1997 fer ekki fram fyrir en útflutningsuppgjör er lokið.

3. gr.

Undanþegin útflutningsskyldu og/eða útflutningsgjaldi er:

- a. Framleiðsla til heimanota allt að 240 kg á viðkomandi lögbýli, með skráð sauðfé á forðagæsluskýrslu haustið 1996 og 180 kg á skráðan sauðfjáreiganda í þéttbýli.
- b. Framleiðsla kindakjöts á lögbýlum, sem hafa staðfestingu búfjárefirlitsmanns á að framleiðendur hafi samanlagt ekki fleiri en 0,7 vetrarfóðraðar kindur á hvert ærgildi greiðslumarks samkvæmt talningu í apríl 1997 enda hafi þeir skuldbundið sig skriflega til að leggja aðeins inn afurðir þess fjár. Stundi sami aðili sjálfstæðan rekstur á tveimur eða fleiri lögbýlum, skulu framangreind skilyrði vera uppfyllt fyrir bæði eða öll lögbýlin áður en undanþága er veitt. Stundi tveir eða fleiri aðilar sjálfstæðan rekstur á sama lögbýli og sé greiðslumark þeirra jafnframt aðgreint í greiðslumarksskrá, nægir að einn eða fleiri þeirra uppfylli framangreind skilyrði til að fá undanþágu fyrir sína framleiðslu þótt lögbýlið í heild uppfylli þau ekki.
- c. Framleiðsla dilkakjöts sem á sér stað fyrir 1. september 1997 eða eftir 31. október 1997 og framleiðsla kjöts af fullorðnu fé sem á sér stað fyrir 1. september 1997 og eftir 30. nóvember 1997, enda sé framleiðslan sett fersk á markað innanlands eða flutt á erlendan markað.

4. gr.

Útreikningur á skiptingu magns hvers eiganda sláturfjár til sölu innanlands, til heimanota eða til útflutnings skal fara fram í lok sláturtíðar, þó eigi síðar en 1. desember 1997 vegna slátrunar sauðfjár í janúar-október.

Sláturleyfishöfum er skylt að flytja út kindakjöt að jafnvirði þess kjöts sem þeir hafa tekið til útflutnings af eigendum sláturfjár, metið eftir verði til framleiðenda, sbr. þó ákvæði 3. gr. Skal það annarsvegar reiknað fyrir dilkakjöt og hinsvegar fyrir kjöt af fullorðnu. Við kjötskipti skal útflutningsskyldan reiknuð á sama hátt.

Framleiðsluráð landbúnaðarins reiknar út og skráir útflutningsskyldu eða greiðsluskyldu afurðastöðva og eigenda sláturfjár og annast uppgjör við þá og hefur jafnframt eftirlit með framkvæmd útflutningsins.

II. KAFLI

Gjöld og nýting markaða.

5. gr.

Greiða skal sérstakt gjald, sem nemur kr. 30 á kg af magni kjöts sem hverjum framleiðanda er skylt að taka þátt í útflutningi með, sbr. ákvæði 1. og 2. gr. þessarar reglugerðar. Hver afurðastöð er ábyrg fyrir greiðslu gjaldsins, sem dregst frá því verði sem afurðastöð greiðir til framleiðenda en skal innheimt með sláturkostnaði sé um verktaka-

slátrun að ræða. Framleiðsluráð landbúnaðarins annast innheimtu og vörslu gjaldsins. Gjaldldagi er 25. dag næsta mánaðar eftir útflutningsmánuð fyrir það kjöt sem er innlagt, en 25. dag næsta mánaðar eftir slátrun þegar um verktakaslátrun er að ræða.

6. gr.

Uppgjör á endurgreiðslu gjalds sem innheimt er samkvæmt 5. gr. fer fram þegar lokið er útflutningi/sölu á því magni kindakjöts sem er útflutningsskylt. Framleiðsluráð landbúnaðarins endurgreiðir gjaldið eftir þessum reglum:

- a. Á kjöt sem hefur lífræna eða vistræna vottun, ferskt kjöt og unnið kjöt ferskt eða frosið endurgreiðist gjaldið að öllu leyti án tafar. Sama á við um kjöt sem er undanþegið útflutningsskyldu samkvæmt 7. gr. Skal miðað við hlutfall verðmæta og magns af heilum skrokki skv. meðalverði á unnum kjöthlutum og áætlunum sem Framleiðsluráð landbúnaðarins gerir. Til að kjöt, sem fellur undir 2. kafla tollskrár teljist unnið, skal það vera úrbeinað eða meira unnið. Kjöt, sem unnið hefur verið í neytendaumbúðir telst hér með svo og kjötvörur í 16. kafla tollskrár. Framleiðsluráð landbúnaðarins staðfestir verðmætamat og hvort vinnsla kjötsins gerir það endurgreiðsluhæft skv. þessum ákvæðum.
- b. Á kjöt sem flutt er út óunnið skal greiða uppbót á skilaverð þannig að jafnaður verði með sama hlutfalli, sá munur sem er milli meðalverðs fyrir útflutning og verðs þess útflutnings sem nær ekki meðalverði.
- c. Sé um útflutning á sundurhlutuðu kjöti að ræða skal miða við hlutfall verðmæta og magns af heilum skrokki skv. meðalheildsöluverði kjöthlutanna skv. verðtöku Framleiðsluráðs landbúnaðarins.
- d. Í stað jöfnunar milli slátruhúsa eftir markaðsmöguleikum við útflutning, getur landbúnaðarráðherra ákveðið, að fegnum tillögum Framleiðsluráðs landbúnaðarins, að greiða framlag til jöfnunar á flutningskostnaði sláturfjár, sem nemur allt að kr. 0,80 á kind á km sem flutt er umfram 100 km vegalengd, sé flutt í næsta slátruhús með ESB eða USA leyfi. Ákvörðun þessi getur gilt fyrir ákveðin slátruhús eða landsvæði.

7. gr.

Landbúnaðarráðherra auglýsir fyrir 1. september 1997 að fengnum tillögum Framkvæmdanefndar búvörusamninga, útflutningsgjald sem sláturleyfishöfum eða eigendum sláturfjár ber að greiða af því magni sem þeir flytja ekki út en ber að flytja út skv. 1. gr. Gjaldið skal svara til mismunar á heildsöluverði og viðmiðunarverði sem miðast við meðalverð f.o.b. við útflutning á undangegnum tólf mánuðum.

Framleiðsluráð landbúnaðarins ráðstafar þeim fjármunum sem innheimtir eru skv. þessari gr. til kaupa á kindakjöti til útflutnings. Sérstakt gjald sem innheimt er skv. 5. gr. endurgreiðist á þennan útflutning að fullu.

III. KAFLI

Skipulag útflutnings.

8. gr.

Þegar ákvörðun landbúnaðarráðherra um útflutningsskyldu liggur fyrir skal Framleiðsluráð landbúnaðarins birta sláturleyfishöfum áætlun um útflutningsþörf kindakjöts hjá hverjum þeirra, eigi síðar en 14 dögum eftir að ákvörðun ráðherra liggur fyrir.

9. gr.

Sláturleyfishafar skulu innan 14 daga frá því að þeim berst tilkynning samkvæmt 8. gr. gera Framleiðsluráði landbúnaðarins grein fyrir því hvernig þeir ætla að afsetja það kjöt sem er skylt að flytja út. Þær tilkynningar skulu bera með sér hvort:

- a. Sláturleyfishafi ætli að verka til útflutnings það magn sem honum ber að flytja út og annast útflutning þess. Gera skal grein fyrir þeim mörkuðum sem ætlað er að flytja á; á hvaða markaði, í hvaða formi og á hvaða verði.
- b. Sláturleyfishafi hafi samið við annan sláturleyfishafa um að hann uppfylli útflutningsskyldu skv. a-lið að meira eða minna leyti. Koma skulu fram sömu atriði og undir a-lið.
- c. Sláturleyfishafi eigi þess ekki kost að verka kjöt til útflutnings eða semja við annan sláturleyfishafa um að uppfylla útflutningsskyldu sína og óski eftir því að greiða gjald vegna útflutningskvaðar skv. 7. gr. að hluta eða öllu leyti.

Framleiðsluráð landbúnaðarins fer yfir tilkynningar sláturleyfishafa og gerir tillögur til landbúnaðarráðherra um útflutning. Telji Framleiðsluráð nauðsynlegt að skipta útflutningi milli sláturleyfishafa eftir mörkuðum skal það tilkynna landbúnaðarráðherra um þá skiptingu og gera tillögu um leyfisveitingar. Óheimilt er að flytja til þeirra markaða, sem um ræðir, nema að fengnu leyfi landbúnaðarráðherra. Á sama hátt er þeim aðilum skylt að leita leyfis, sem ætla að njóta verðjöfnunar við útflutning samkvæmt 6. gr. Útflutningur sláturleyfishafa á markaði sem ákveðið hefur verið að skipta, umfram það sem viðkomandi hefur fengið leyfi til, telst ekki fullnægja útflutningsskyldu, samkvæmt 1. gr. þessarar reglugerðar.

10. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt 70. gr. laga nr. 99 8. september 1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 99 8. september 1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum, með síðari breytingum, og öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um útflutning á kindakjöti nr. 422 24. júlí 1996.

Landbúnaðarráðuneytinu, 20. júní 1997.

Guðmundur Bjarnason.

Jón Höskuldsson.

Nr. 408

23. júní 1997

REGLUGERÐ

**um afnám reglugerðar nr. 589/1996
um bann við rækjuveiðum á Skjálfandadjúpi
með áorðnum breytingum.**

1. gr.

Reglugerð nr. 589/1996 um bann við rækjuveiðum á Skjálfandadjúpi með áorðnum breytingum er hér með felld úr gildi.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 23. júní 1997.

F. h. r.

Árni Kolbeinsson.

Pórður Eyþórsson.